

stræbe os for at faa Sagerne fremmet saaledes, at i alt Fald de større Spørgsmaal, om hvilke der kan forudsættes at være Uenighed, kan komme til at foreligge paa Rigsdagen saa betids, at der virkelig bliver den fornødne Tid til at behandle dem.

En Del af de Sager, som for Tiden henhører under Indenrigsministeriet, og som det ærede Medlem omtalte i Gaar, vil nu gaa over til Landbrugsministerens Afgørelse. Jeg vil efter Aftale med Statsministeren fremkomme med en Indstilling i saa Hensende, og efter at den fornødne kongelige Resolution er søgt udvirket, vil altsaa Landbrugsministeren faa disse Sager til Afgørelse. Det var efter min Mening en meget betydelig Fejl af Ministeriet Zahle, at det tog Sager, som naturligt havde deres Leje indenfor Landbrugsministeriet, og lagde dem over i Indenrigsministeriet. Jeg tror, at rent bortset fra vore delte Meninger om, hvorledes disse Sager blev afgjort, vil det være heldigt, at Forhandlingerne om saa indgribende Forhold føres gennem det Ministerium, der er de vedkommende Hovedinteressers naturlige Talsmand. Man har sagt som en Slags Undskyldning for dette, at Indenrigsministeriet skulde i højere Grad tage Samfundshensyn end f. Eks. Landbrugsministeriet. En saadan Betragtning kan jeg aldeles ikke dele. Det er jo Tilfældet med ethvert Ministerium, at det foruden de faglige Betragtninger, det maa gøre gældende, ogsaa har en Pligt til at se samfundsmæssigt paa Sagerne og ved de Afgørelser, det træffer administrativt, eller ved de Forslag, det fremsætter paa Rigsdagen, tage samfundsmæssige Hensyn, og det ligger ogsaa i Sagens Natur, at det vil ske.

Det ærede Medlem omtalte saaledes specielt Kornlovsspørgsmaalet. Nu nævnte det ærede Medlem, at der under 8. Marts var afgaaet en Skrivelse om dette Spørgsmaal til Kornudvalget. Men allerede under 18. Marts er der kommet Svar fra Kornudvalget, hvori dette gør gældende, at det paa det daværende Tidspunkt ikke var heldigt at tage denne Sag op, og denne Skrivelse blev sendt videre til Den overordentlige Kommission. Men jeg vil sige, at hvad Kornlovsspørgsmaalet i øvrigt angaar og de Sager, der knytter sig dertil, vil de i de nærmeste Dage gaa over til Landbrugsministeren, saaledes at han faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med alle de Skrivelser, der hidtil er vekslede derom, og jeg tror, det ærede Medlem kan gaa ud fra som sikkert, at baade Rigsdagen og Befolkningen i god Tid vil faa Kendskab

til den Stilling, Ministeriet der indtager. Det ærede Medlem kom i Fjor saa sent med den Besked, han havde at give Rigsdagen og Befolkningen, at jeg synes, det i alt Fald havde været naturligt, om han ikke allerede nu i Maj var foruroliget paa Befolkningens Vegne.

Det ærede Medlem omtalte Brødpri- serne og spurgte, om man kunde forvente, at de vilde blive holdt paa det nuværende Niveau i dette Kvartal. Dertil kan jeg svare ja, og derom vil der fremkomme fornødent Forslag. Men jeg skal i øvrigt bemærke, at hele dette Spørgsmaal vil blive Genstand for omhyggelig Overvejelse. Som det ærede Medlem ved, betyder jo en 10-Øre med Hensyn til Prisen en 13—14 Mill. Kr. om Aaret, og det er derfor rimeligt, at denne Sag bliver Genstand for Overvejelser af forskellig Art.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Hvederationeringen, og herom vil jeg ogsaa gerne give nogle Oplysninger. Den Gang, jeg tiltraadte som Indenrigsminister, var der en Beholdning af 15—16 000 Tons. Det er anslaaet; først hen i Juni kan det opgives nøjagtigt, men det vil neppe komme til at fejle meget. Nu stod der altsaa to Spørgsmaal til Overvejelse. Det ene var: Hvad vilde det koste at købe den Hvede, der skulde til, for at man kunde blive ved at lade det gaa som hidtil, og det maatte altsaa formodes at blive 20—30 Mill. Kr., maaske mere. Det andet Spørgsmaal var, om der overhovedet var nogen Importmulighed. Det ærede Medlem siger, at der var Importmulighed. Ogsaa dette Spørgsmaal blev undersøgt, og det viste sig, at først hen i August eller hen imod August kunde man vente at have nogen Hvede inde. Hvilken af disse Grunde man end vilde foretrække, pegede begge i Retning af en Rationering. Nu har „Social-Demokraten“ ganske glemt, at de socialdemokratiske Medlemmer af Afviklingsudvalget har været med til at vedtage den Rationering, der nu er gennemført. Det vil Hr. Borgbjerg maaske tage sig af. Han kan jo nok retlede „Social-Demokraten“ i saa Henseende, saa at vi en af Dagene kan se en virkelig ordentlig Besked om hele denne Sag i Bladet. Ogsaa de Læsere, der læser „Social-Demokraten“, har jo Krav paa at vide ordentlig Besked med, hvad der foregaar her i Landet. I øvrigt vil jeg sige til Hr. Ove Røde, at ogsaa de radikale Blade har udtalt en hel Del Overraskelse over, at jeg kunde indstille en saadan Rationering. Jeg forstaar slet ikke denne Overraskelse. Forholdet er ganske ligetil, og